

единъ голѣмъ брой нѣмски органисти и кантори.

Рихтеръ, Фердинандъ Тобиасъ — Richter, Ferdinand Tobias — виденъ органистъ-виртуозъ и компонистъ, род. 1694 въ Вюрцбургъ, умр. 1711 Виена, славилъ се на времето като голѣмъ органистъ — Букстехуде му посвещава своя Hexacordon Arollinis, компониралъ сюити, токати, химни, кантати, две оратории, нѣколко балета и др.

Рихтеръ, Францъ Ксаверъ — Richter, Franz Xaver — значителенъ компонистъ, род. 1 дек. 1709 въ Холешау (Моравия), умр. 12 септ. 1789 въ Страсбургъ; 1747 постѣпва като цигуларъ и басистъ и, по-късно, камер-компонистъ въ курфалцката капела въ Манхаймъ, и после капелмайсторъ въ Мюнстеръ, въ Страсбургъ (отъ 1769). Р. е единъ отъ майсторитѣ на Манхаймската школа, който — следъ Щамицъ — има най-голѣмо историческо значение, съдѣлътъ, който той има въ създаването на новия стилъ (Манхаймски), и отъ който Моцартъ заимствува за своя тактъвъ — безъ Р. да има, обаче, оная сила на изрѣза и сочностъ на творчеството, каквито има отразени въ творбитѣ на Щамицъ. Композиции: 69 симфонии, 6 клавирконцерта, 6 струнни квартета, 12 трисонати, 16 псалми, 28 меси, 38 мотета, една оратория, 2 пасиона и др., както и единъ трудъ върху хармонията,

Рихтеръ, Хансъ — Richter, Hans — виденъ диригентъ, род. 4 апр. 1843 въ Раабъ (Унгария), умр. 5 дек. 1916 въ Байройтъ, хористъ въ Придворната капела въ Виена, и после ученикъ на Виенската консерватория. 1867 отива въ Лудернъ при Вагнера, който му възлага копирането на партитурата на „Майсторитѣ-пѣвци“ за печатане и, по негова препорѣка, бива назначенъ за хордиригентъ на Мюнхенската опера. 1870 диригира първото представление на Лоенгринъ въ Брюкселъ, 1871-75 диригентъ на Буда-Пещенската опера, 1876 ржководилъ изпълнението на „Нибелунга“ въ Байройтъ, на следната година — Вангеровитѣ концерти въ Лондонъ, като постоянно, отъ 1875, е билъ въ Виенѣ — като диригентъ въ Императорската опера (до 1900), тактъвъ на Филхармоничнитѣ концерти (1875—98) и на концерти

тѣ на „Дружеството на приятелитѣ на музиката“, отъ 1878 втори, а отъ 1893 първи капелмайсторъ на Придворната капела. Следъ напушането на императорската опера, диригира въ Лондонъ симфонични концерти

Хансъ Рихтеръ

на негово име — въ Бирмингамъ, Манчестеръ, а също и въ Байройтъ, като единъ отъ най-много диригиралитѣ празничнитѣ Вагнерови изпълнения.

Рицъ, Юлиусъ — Rietz, Julius — диригентъ и компонистъ, род. 28 дек. 1812 въ Берлинъ, умр. 12 септ. 1877 въ Дрезденъ, ученикъ по виолончелъ на Ромбергъ и Ганцъ, и по теория — на Целтеръ; челистъ въ оркестра на Кралския театъръ, 1834/47 капелмайсторъ на Имермановия театъръ въ Дюселдорфъ, 1847 бива призванъ за театраленъ капелмайсторъ въ Лайпцигъ, а на следната година поема диригентството на „Гевандхаусъ-концерти“, и назначенъ за преподавателъ по теория въ консерваторията; 1860 — придворенъ капелмайсторъ въ Дрезденъ, и артистически ржководител на консерваторията. Творенията на Р., въ които се забелязва Менделсоново влияние, се състоятъ отъ: симфонии, 3 увертюри, 2 концерта